

РЕШЕНИЕ

№ 12318

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **1533** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е образувано по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ срещу РЕШЕНИЕ от 06.12.2024г. постановено по нахд №7407/2023г. на СРС, с което е отменен електронен фиш /ЕФ/ №[ЕГН] за налагане на имуществена санкция на „АИТ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, с който на жалбоподателя на основание чл.179, ал.3б вр. с чл.187а, ал.2, т.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ от 2500лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

По изложените в касационната жалба съображения –се моли решението като неправилно да бъде отменено. На първо място се излага довода, че нарушението е надлежно установено като е използван точно регламентирания способ –доклад от Електронната система за събиране на пътни такси /ЕССПТ/. Сочи се, че се касае за недекларирана пътна такса, поради което съгласно чл.1 §.4 от Регламент 204/2020 доставчикът трябва да се информира незабавно ползвателите. Няма възможност да се отстрани тази нередност /предеклариране/, както е по регламента. Подчертава се, че чл.179, ал.3б от ЗДвП е императивна норма, съгласно която при неплатена такса – се налага санкция без горепосочените възможности за предеклариране на таксите.

Излагат се и съображения във връзка с пропорционалността на таксата без оглед на това, че същата е константна величина. Визира се, че тежестта на нарушението не се определя единствено от конкретния размер на пътната такса като неплащането на тол таксите е съществено нарушение, тъй като засяга въведения ред на отчетност. С оглед изложеното таксата е в абсолютен размер, въведена от законодателя. Има позоваване на решение на АССО, че няма противоречие с правото на ЕС. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът –не се представлява, но чрез писмени бележки от юрк.Хр.Х. изразява становище за неоснователност на жалбата. Представя решение по дело С-63/2023г. на СЕС. Претендира разноси.

Представителят на СГП –прокурор С. дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна, тъй като не са налице наведените касационни основания.

Не е спорно, че СРС, за да отмени НП е достигнал до следните констатации: от фактическа страна е установено, че на 29.01.2022г. в 16.02ч. ППП с [рег.номер на МПС] , движи се по път А-2 км. 6+804, без да е платил дължимата пътна такса по чл.10, ал.1 т.2 от ЗП, което представлява нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП, поради което на основание чл.187а, ал.2 т.3 вр с чл.179, ал.3б от ЗДвП на дружеството е наложена санкция от 2500лв..

СРС на първо място от правна страна е възприел, че ЕФ е издаден от компетентен орган, тъй като АПИ осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси. Прието е, че при изпълнение на тези свои правомощия и при нарушения на чл.179, ал.3-3б от ЗДвП, установено и заснето с електронна система –не може да се издава електронен фиш. Изложеното следва от нормата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП ясно регламентиращ, че единствено при осъществяване състава на чл.179, ал.3 от ЗДвП може да се издава ЕФ. Посочено е, че конкретно е трябвало да се следва общата процедура –съставяне на АУАН и НП.

КАСАЦИОННИЯТ СЪСТАВ споделя изложените изводи, както и въз основа на същите е формирана трайна съдебна практика. Към изводите на СРС следва да се допълни, че нарушението е извършено на 29.01.2022г. като до промяната на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП с ДВ бр.13/24г. в сила от 13.02.2024г. не се допуска за нарушение на чл.179 ал.3б от ЗДвП да се издават ЕФ. Това следва от самата разпоредба. Не е спорно, че има и тълкуване в обратния смисъл на отделни съдилища в страната, но противоречивата практика на съдилищата е инспирирала посочената последваща редакция на нормата, която конкретно е неприложима. Практиката на АССГ е

константна в тази насока, че липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. В горния смисъл Решение №8624 от 14.06.2024г. по дело №3563/2024г., Решение № 5561 от 17.05.2024г., постановено по КНАХД № 2845/ 2024г.; Решение № 5147 от 15.05.2024г., постановено по КНАХД № 2789/ 2024г.; Решение № 3055 от 09.05.2024г., постановено по КНАХД № 1763/ 2024 г. и др. .

Следва да се има предвид, че касателно непропорционалността на санкцията - това становище е изразено понастоящем в решение от 21.11.2024г. на СЕС по дело С-61/2023г., видно от което чл.9а от Регламент за изпълнение 2020/204 от 28.11.2029г., визиращ наказанията да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи –не допуска като съразмерна санкция, която да бъде във фиксиран размер.

Следователно- касационната жалба е неоснователна и като такава не следва да се уважава.

С оглед изхода от спора на ответника на основание чл.24 от НЗПП - следва да се присъди юрк.възнаграждение от 100лв..

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 06.12.2024г. постановено по нахд №7407/2023г. на СРС.

ОСЪЖДА АПИ да заплати на „АИТ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ТРАНСПОРТ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място] ул.24-та №10 юрисконсултско възнаграждение от 100лв..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.